

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

Cabinet Secretar general

D.S.T.
P.B.P.
București, 2 mai 2011

NOTĂ

**referitoare la interpretarea unor prevederi din Legea nr. 47/1992 privind
organizarea și funcționarea Curții Constituționale**

Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată prevede la art. 27-28 procedura de soluționare a sesizărilor de neconstituționalitate a **hotărârilor plenului Camerei Deputaților**. Astfel, la alin. (3) al art. 27 se prevede că „Până la data dezbaterii, președinții Camerelor pot comunica punctul de vedere al birourilor permanente”. Din interpretarea acestor prevederi, rezultă că punctul de vedere asupra constituționalității unei hotărâri a plenului Camerei Deputaților se exprimă de către Biroul permanent al fiecărei Camere dar este transmis Curții Constituționale de către președinții acestora.

Distincția dintre procedura aplicabilă legilor înainte de promulgare și cea aplicată hotărârilor plenului Camerei Deputaților este cu atât mai evidentă cu cât la art. 17 alin. (1) din aceeași lege, există prevederea conform căreia, în cazul controlului constituționalității **legilor** înainte de promulgare „Până la data dezbaterilor, președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului pot prezenta, în scris, punctul lor de vedere.” Astfel, remarcăm că în această situație, punctul de vedere se exprimă și se transmite de Președinții celor două Camere.”

Față de cele arătate, considerăm că în cazul sesizărilor de neconstituționalitate cu privire la hotărârile plenului Camerei Deputaților, punctul de vedere se exprimă de Biroul permanent și se transmite Curții Constituționale de către președintele Camerei.

Precizăm, totodată, că în ambele situații atât Președintele Camerei, cât și Biroul permanent au dreptul și nu obligația de a exprima un punct de vedere cu privire la neconstituționalitatea unei legi, respectiv a unei hotărâri a plenului Camerei Deputaților iar președintele Camerei are posibilitatea, și nu obligația, de a transmite sau nu aceste puncte de vedere către Curtea Constituțională.

SECRETAR GENERAL

Gheorghe Barbu

18 p. Registratură + Cabinet
Secretar General.

1418

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
51/221 CP/21.05.2011

SG

Handwritten signature

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725 București 40,
România

Telefon: (+40-21) 313 25 31

Fax: (+40-21) 312 54 80

Internet: <http://www.ccr.ro>

E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.525L/2/2011

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDICTIONALĂ
2458 21-04-2011
Nr. _____

Doamnei

ROBERTA ALMA ANASTASE
Președinte Camerei Deputaților

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
15/696/24
2011

În conformitate cu dispozițiile art.27 alin.(2) și (3) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea formulată de un număr de 53 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Social Democrat cu privire la neconstituționalitatea prevederilor Hotărârii Plenului Camerei Deputaților nr.8 din 12 aprilie 2011 privind aprobarea Acordului dintre liderii grupurilor parlamentare referitor la componența conducerilor comisiilor permanente ale Camerei Deputaților ca urmare a Deciziei nr.1490/2010 a Curții Constituționale.

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților până la data de 6 mai 2011, ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 11 mai 2011.

Vă asigurăm, Doamnă Președinte, de deplina noastră considerație.

PRESEDINTE

Augustin ZEGREAN

PROIECT

PUNCT DE VEDERE

referitor la sesizarea asupra Hotărârii Camerei
Deputaților nr.8/2011

Un număr de 53 de deputați din cadrul Grupului parlamentar al Partidului Social Democrat au sesizat Curtea Constituțională cu neconstituționalitatea Hotărârii Camerei Deputaților nr.8 din 12 aprilie 2011 privind aprobarea Acordului dintre liderii grupurilor parlamentare referitor la componența conducerii comisiilor permanente ale Camerei Deputaților ca urmare a Deciziei nr.1.490/2010 a Curții Constituționale.

Autorii sesizării invocă încălcarea prevederilor art.64 alin.(5) din Constituție, ale mai multor articole din Regulamentul Camerei Deputaților și a celor decise de către Curtea Constituțională în Decizia sa nr.1.490 din 17 noiembrie 2010.

Considerăm că, pentru următoarele motive, Hotărârea Camerei Deputaților nr.8 din 12 aprilie 2011 privind aprobarea Acordului dintre liderii grupurilor parlamentare referitor la componența conducerii comisiilor permanente ale Camerei Deputaților ca urmare a Deciziei

nr.1490/2010 a Curții Constituționale, nu încalcă prevederilor invocate de către autorii sesizării, prevederi care se regăsesc în Constituție și în Regulamentul Camerei Deputaților, fiind de asemenea, conformă celor decise de către Curtea Constituțională prin Decizia sa nr.1.490/2010.

1. La începutul sesizării autorii acesteia fac un istoric al adoptării Hotărârii în cauză, sublinind că Grupul parlamentar al deputaților independenți este în realitate cel al membrilor U.N.P.R., partid care nu a participat la alegerile din anul 2008, ceea ce sugerează neconstituționalitatea și contrarietatea constituirii lui față de prevederile Regulamentului Camerei Deputaților.

Desigur că, istoricul în cauză nu era necesar, pentru că este cunoscut și oricum nu are nicio relevanță în cauză.

Apoi, menționarea U.N.P.R. nu la fel are nicio relevanță, atât timp cât, deputații, care din punctul de vedere politic fac parte din rândurile acestui Partid, nu s-au constituit în grupul parlamentar în cauză ca membri ai acestuia, ci ca deputați independenți, grupul respectiv fiind al acestora.

2. Autorii sesizării sugerează o eventuală contrarietate a Hotărârii în cauză față de Regulamentul Camerei Deputaților, înșiruind mai multe prevederi regulamentare care ar fi fost încălcate. Sugerarea în cauză nu are nicio relevanță, întrucât Curtea Constituțională, printre altele, soluționează sesizări referitoare la conformitatea sau nu a unor acte normative cu prevederile Constituției și nicidecum cu cele ale Regulamentului Camerei Deputaților. Acesta este și sensul prevederilor art.146 lit.c) din Constituție, așa cum acestea au fost completate prin Legea nr.177/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.672 din 4 octombrie 2010.

Ca urmare, chiar dacă în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a analizat uneori conformitatea unor acte normative cu regulamentele

Camerelor Parlamentului, nu credem că această analiză era necesară, de vreme ce, niciun text din Constituție sau dintr-o lege nu prevede că încălcarea regulamentelor Camerelor Parlamentului ar putea fi soluționată de către Curtea Constituțională. Desigur că, jurisprudența Curții Constituționale în acest domeniu este benefică, mai ales pentru cei care doresc să cunoască tainele dreptului constituțional.

Mai mult, în situația în care în regulamentele Camerelor Parlamentului ar lipsi unele reguli, cum ar fi cele referitoare la organizarea în grupuri parlamentare a deputaților care demisionează din alte grupuri, numai Camera Parlamentului în cauză ar putea-o acoperi, printr-o altă reglementare de completare sau de modificare, așa cum este și Hotărârea criticată, dar și Hotărârea nr.26/2010 a Camerei Deputaților, lipsa în cauză neconstituind o încălcare a vreunei prevederi constituționale, ci doar o omisiune de reglementare. În acest sens, chiar Curtea Constituțională, în aplicarea prevederilor art.64 alin.(1) din Constituție, decidea că omisiunea de reglementare din Regulamentul Camerei Deputaților, nu ar putea fi suplinită prin decizii ale Curții Constituționale, ci doar această Cameră a Parlamentului însăși o poate face, potrivit principiului autonomiei reglementare, în virtutea căreia ea își stabilește organizarea și desfășurarea propriei activități, cu respectarea, firește, a normele constituționale care și-ar găsi aplicarea în astfel de situații. (Decizia nr.47 din 15 martie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.153 din 13 aprilie 2000 și Decizia nr.44 din 8 iulie 1993, opublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.190 din 10 august 1993)

În alte cuvinte, prin Hotărârea criticată și prin alte asemenea Hotărâri (nr.26/2010 și nr.27/2010) Camera Deputaților nu a făcut altceva decât să acopere unele omisiuni de reglementare referitoare la grupurile parlamentare

ale deputaților independenți și la reprezentarea acestora în birourile permanente ale Camerelor Parlamentului și în comisiile permanente ale acestor Camere, ceea ce nu putea face Curtea Constituțională prin deciziile sale, respectând astfel jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr.1490 din 17 noiembrie 2010, mai sus citată). O asemenea, soluție a Curții Constituționale s-a fundamentat pe dispozițiile art.69 alin.(2) din Constituție, potrivit căreia „Orice mandat imperativ este nul.”, dar și pe faptul că, în actuala reglementare electorală, de nivel constituțional și legal, corpul electoral alege parlamentari (persoane fizice) și nu partide politice (persoane juridice), iar regula constituțională a mandatului reprezentativ oferă celor aleși libertatea de a adera la un grup parlamentar sau la altul, de a se transfera de la un grup parlamentar la altul sau de a se declara independenți față de toate grupurile parlamentare. De altfel, prevederile art.64 alin.(3) din Constituție, singurele în domeniu, reglementează dreptul deputaților și al senatorilor de a se putea organiza în grupuri parlamentare, potrivit regulamentelor fiecărei Camere. (Decizia nr.1.490 din 17 noiembrie 2010)

3. Autorii sesizării invocă faptul că prin Hotărârea atacată nu a fost aprobat un Acord, pentru că au fost făcute obiecții, iar proiectul acestuia nu ar fi fost comunicat deputaților.

În ceea ce privește faptul că nu ar fi fost aprobat un Acord, întrucât ar fi fost formulate obiecții. Autorii sesizării ar trebui să știe că obiecțiile respinse de plenul Camerei Deputaților, ceea ce s-a și întâmplat, nu ar mai putea să fie luate în considerare. De altfel, chiar aceștia recunosc că Hotărârea atacată a fost în final adoptată de plenul Camerei Deputaților.

Apoi, faptul că proiectul de Acord nu ar fi fost comunicat deputaților nu corespunde realității și, chiar dacă acest fapt ar fi real, tot nu ar mai avea

nicio relevanță, atât timp cât plenul Camerei Deputaților, care este suveran, a adoptat Hotărârea în cauză.

Ca urmare, nu ar putea să fie reținute, de către Onorata Curte Constituțională, afirmațiile autorilor sesizării, cum că ar fi fost încălcate prevederile Constituției și ale Regulamentului Camerei Deputaților.

4. Autorii sesizării invocă încălcarea prevederilor art.45 din Regulamentul Camerei Deputaților. Indiferent care ar fi conținutul acestui text regulamentar și pentru aceleași argumente prezentate mai sus, el nu poate fi etalon pentru stabilirea neconstituționalității de către Curtea Constituțională a neconstituționalității Hotărârii atacate.

5. Autorii sesizării mai invocă faptul că plenul Camerei Deputaților nu ar putea decât să ia act de hotărârea fiecărei comisii parlamentare. Total inexact, pentru că plenul este cel care decide în domeniul legislativ și nicidecum comisiile parlamentare care doar propun. În alte cuvinte, indiferent ce au propus comisiile în cauză, plenul este cel care va decide. Afirmația autorilor sesizării scoate în evidență necunoașterea procedurii legislative, aplicabilă și în cazul adoptării hotărârilor, dar și faptul că plenul poate adopta ceea ce au propus comisiile parlamentare, însă nu este și obligat să o facă. De altfel, nu există niciun text constituțional sau regulamentare din care să rezulte această obligație a plenului Camerei Parlamentare.

6. Aceiași autori ai sesizării invocă faptul că, în lipsa unui acord între liderii grupurilor parlamentare, stabilirea funcțiilor din cadrul comisiilor parlamentare putea să aibă loc doar în sesiunea următoare.

Susținerea de mai sus nu este motivată în niciun fel, dar, în același timp, nici nu ar putea să fi motivată în vreun fel. Astfel, potrivit prevederilor pct.2 din Hotărârea Camerei Deputaților nr.27/2010, în cazul constituirii

unui grup de deputați independenți într-o sesiune, ceea ce s-a aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr.26/2010, componența Biroului permanent se renegociază, conform noii configurații politice a Camerei Deputaților, începând cu următoarea sesiune, și nicidecum funcțiile din cadrul comisiilor parlamentare, așa cum susțin autorii sesizării. Stabilirea noilor funcții din cadrul comisiilor parlamentare se poate face oricând după constituirea regulamentară a grupului deputaților independenți, pentru că această stabilire nu este legată de componența Biroului permanent, ci de „noua configurație politică” a Camerei Deputaților și nu de „configurația politică inițială” a acesteia. (Decizia nr.1.490 din 17 noiembrie 2010, pag.7 - 8)

De asemenea, nicio regulă constituțională sau regulamentară nu prevede că în lipsa unui acord al tuturor liderilor de grupuri parlamentare, stabilirea funcțiilor în cadrul comisiilor parlamentare ar trebui să se facă în sesiunea următoare, așa cum susțin autorii sesizării. Curtea Constituțională a reținut că unui asemenea grup al deputaților independenți i se cuvine un loc în Biroul permanent. (Decizia nr.1.490 din 17 noiembrie 2010)

7. Cât privește afirmația autorilor sesizării conform căreia prin constituirea Grupului deputaților independenți s-ar fi depășit numărul funcțiilor raportate la ponderea pe care o au în cadrul Camerei Deputaților.

În primul rând, fraza este eliptică de subiect, pentru că nu se arată în care structură parlamentară s-a realizat această depășire, în condițiile în care o asemenea „depășire” trebuie raportată la o structură sau la o altă a Camerei Deputaților și nu la întreaga Cameră.

În al doilea rând, așa cum a decis Curtea Constituțională numărul de locuri din Biroul permanent care se aprobă de plenul Camerei Deputaților, se referă în mod expres la configurația politică a Camerei Deputaților. (Decizia

nr.1.490 din 17 noiembrie 2010, pag.7) Ca urmare, în aceeași decizie se reține: „constituirea unui grup parlamentar al deputaților independenți, pe parcursul legislaturii, (...), nu poate rămâne fără consecințe în planul raporturilor de ordin politic și organizatoric din cadrul Camerei, iar unul dintre aspectele esențiale ale rolului grupurilor parlamentare în aceste raporturi îl constituie implicarea în formarea celorlalte structuri ale Camerelor Parlamentului, prin formularea de propuneri pentru alegerea componenței birourilor permanente și a comisiilor parlamentare. În aceste condiții, (...), renegocierea componenței Biroului permanent al Camerei Deputaților, în cazul constituirii unui grup de deputați independenți, (...) este menită să concilieze efectele acestei restructurări organizatorice intervenite în cadrul Parlamentului și care, (...) nu poate fi sancționată, cu rigorile decurgând din imperativul respectării configurației politice la alcătuirea Biroului permanent și a comisiilor parlamentare. (...) Componența, atât în cazul negocierii, cât și renegocierii, revine liderilor grupurilor parlamentare, iar nu unei majorități de conjunctură politică.” (Decizia nr.1.490 din 17 noiembrie 2010)

În alte cuvinte, numărul de locuri în birourile permanente ale Camerelor Parlamentului nu este stabilit în funcție de „configurația politică inițială”, ci de „configurația politică” a Camerei Parlamentului „care este cuprinsă în chiar norma constituțională de referință, respectiv art.64 alin.(5) din Legea fundamentală, (și care – n.n.) nu poate fi calificată ca determinând, în sine, neconstituționalitatea acestora și nici nu este de natură să consacre un alt sens al sintagmei constituționale decât cel reținut de Curtea Constituțională în jurisprudența sa (...) deciziile nr.601/2005, 602/2005, nr.1.022/2005 și 1.027/2005.” (Decizia nr.1.490/2010)

De altfel, definind configurația politică a fiecărei Camere, Curtea Constituțională reține în deciziile mai sus citate că prin această expresie trebuie să se înțeleagă „compunerea acestora rezultată din alegeri, pe baza proporției pe care grupurile parlamentare o dețin în totalul membrilor Camerei respective.” Dar, în același timp, tot Curtea Constituțională decidea că „Mutațiile intervenite în structura grupurilor parlamentare existente, ca urmare a sciziunilor care se pot produce în cadrul partidelor reprezentate de fiecare grup sau a migrației parlamentarilor(...), mutații posibile în condițiile în care Constituția stabilește expres că orice mandat imperativ este nul, nu pot rămâne fără consecințe asupra reprezentării grupurilor parlamentare în cadrul birourilor permanente.” (Decizia nr.1.490/2010) De aceea, arată Curtea în continuare, în aceeași decizie „membrii birourilor permanente sunt aleși,(...) la începutul fiecărei sesiuni, în mod corespunzător componenței grupurilor parlamentare la momentul respectiv. Textul constituțional menționat,(...) asigură reflectarea, în componența structurilor de conducere ale Camerelor Parlamentului, a restructurărilor politice din Parlament care, asemenea evoluțiilor politice din societate, nu pot fi oprite. Cadrul constituțional actual nu sancționează asemenea restructurări.” (Decizia nr.1.490/2010)

În alte cuvinte, nu se poate pune problema creșterii numărului funcțiilor în cadrul structurilor Camerei Deputaților, pentru că reprezentarea fiecărui grup parlamentar trebuie să fie corespunzătoare componenței fiecărui grup parlamentar la momentul restructurării. Ca urmare, mai concret, conform jurisprudenței Curții Constituționale, reprezentarea grupurilor parlamentare al căror număr de membrii a scăzut trebuie și ea la rândul ei să scadă, iar a celor al căror număr a crescut trebuie să crească, în

aşa fel încât numărul total de funcţii în structurile Camerei Deputaţilor să rămână constant.

8. Autorii sesizării nu motivează în niciun fel eventuala încălcare a prevederilor art.64 alin.(5) din Constituţie, dar aşa cum deja am arătat Hotărârea criticată este conformă cu aceste prevederi constituţionale.

Faţă de cele de mai sus, rugăm Onorata Curte Constituţională să respingă sesizarea formulată şi, pe cale de consecinţă, să constate că prevederile Hotărârii Camerei Deputaţilor nr.8 din 12 aprilie 2011 sunt conforme prevederilor constituţionale şi regulamentare invocate de autorii sesizării.

P R E Ş E D I N T E ,
Roberta Alma Anastase